

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 754/2025
15.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 2. у вези става 1. и члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Пешића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 2К.627/24 од 14.01.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 46/25 од 12.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Пешића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 2К.627/24 од 14.01.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 46/25 од 12.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 2К.627/24 од 14.01.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 2. у вези става 1. и члана 30. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Оштећена ЈП „Војводина шуме“ ШГ Сомбор ШУ Оцаци је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парницу. Окривљени је обавезан да плати Основном суду у Сомбору судски паушал у износу од 8.000,00 динара у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 46/25 од 12.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Сомбору 2К.627/24 од 14.01.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Пешић, због повреде закона из

члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини пресуде Основног суда у Сомбору 2К.627/24 од 14.01.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 46/25 од 12.05.2025. године, с тим да нареди да се првостепени поступак води пред измењеним судијом појединцем, а жалбени поступак пред измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не одређује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у поднетом захтеву само наводи да су разлози суда који су дати у образложењу побијане првостепене пресуде у супротности са изреком првостепене пресуде, те да побијане пресуде не садрже јасно образложење у чему се састоји покушај извршења радње предметног кривичног дела, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног својим наводима у поднетом захтеву оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним пресудама, давањем сопствене оцене изведених доказа из које по браниоцу произилази да у конкретном случају не постоји умишљај на страни окривљеног за извршење предметног кривичног дела, будући да окривљени није имао намеру да критичном приликом одузме и присвоји стабла која је претходно исекао на метрице и да тиме себи прибави противправну имовинску корист, уз истицање браниоца да је суд потпуно изоставио из пресуде и није ценио исказе шумара ББ и ВВ и њиховог шефа ГГ које су они дали у истражном поступку и у којима су навели да је окривљени АА хтео да плати исечена дрва, те уз полемисање са разлозима које су нижестепени судови дали за своју одлуку у побијаним пресудама, а којим свим наводима бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично

стање и на погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Пешића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић